

na zakończenie postępowania uniknięto postępowania sądowego dotyczącego świadczenia wynikającego z nieuczciwego warunku umowy.

(¹) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”), Dz.U. L 149, s. 22.

(²) Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 26 sierpnia 2011 r. — CHS Tour Services GmbH przeciwko Team4 Travel GmbH

(Sprawa C-435/11)

(2011/C 340/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CHS Tour Services GmbH

Strona pozwana: Team4 Travel GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 dyrektywy 2005/29/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku wprowadzających w błąd praktyk handlowych w rozumieniu art. 5 ust. 4 tej dyrektywy nie jest dopuszczalne oddzielne badanie kryteriów, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy?

(¹) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych), Dz.U. L 149, s. 22.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-235/07, Bavaria NV przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 31 sierpnia 2011 r. przez Bavaria NV

(Sprawa C-445/11 P)

(2011/C 340/14)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Bavaria NV (przedstawiciele: O.W. Brouwer, P.W. Schepens i N. Al-Ani, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie punktów 202 — 212, 252 — 255, 288, 289, 292 — 295, 306, 307 oraz 335 wyroku Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r.;

— zwrócenie sprawy do Sądu lub stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji (¹) (w całości albo w części); oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, wnoszący odwołanie uważa, że Sąd dokonał błędnej wykładni prawa Unii, a w szczególności art. 101 ust. 1 TFUE, że naruszył zasadę bezpieczeństwa prawnego oraz że jego rozumowanie w przedmiocie ustalenia daty początku naruszenia jest niespójne. Spotkanie w dniu 27 lutego 1996 r. nie jest częścią naruszenia i nie może stanowić punktu wyjścia dla serii spotkań o charakterze antykonkurencyjnym. W zakresie, w jakim Sąd uważa, że sam fakt określenia spotkania z dnia 27 lutego 1996 r. jako spotkania „Catherijne” oznacza, że to miało ono cel antykonkurencyjny, narusza on zaskarżoną decyzję i przekracza granice swojej kompetencji. Metoda, jaką posłużył się Sąd dla ustalenia serii spotkań o celach antykonkurencyjnych nie może być metodą dla ustalenia początku naruszenia. Ponadto Sąd dał dowód niespójności w swoim rozumowaniu dochodząc do wniosku, że samo oświadczenie Inbev może wystarczyć do wykazania istnienia naruszenia.

Po drugie, wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd błędnie zinterpretował i zastosował zasadę równego traktowania (oraz nie dostarczył dostatecznego uzasadnienia) stwierdzając, że zaskarżona decyzja nie może być porównywana z wcześniejszymi sprawami w tym samym sektorze, a w szczególności z decyzją Komisji w sprawie 2003/569 (²) — Interbrew-Alken Maes. Ponadto brak było obiektywnego uzasadnienia odmiennego traktowania danych przedsiębiorstw w ww. sprawach.